

Deres ref.: Deres dato: Saksbehandler:
13.12.2013 Ove Frantzen

Telefon: Vår dato: Vår ref.:
77 02 67 00 17.02.2014 2014/89 / M80

Det kongelig justis- og beredskapsdepartement

Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

HØRING - RAPPORT FRA ARBEIDSGRUPPE SOM HAR VURDERT BRANN- OG REDNINGSVESENETS ORGANISERING OG RESSURSBRUK

Viser til ovennevnte rapport, og har følgende kommentarer:

Vi vil starte med å berømme arbeidsgruppen som har gjort et stort og viktig arbeide med å analysere brann-tjenesten i Norge og komme med forslag til endringer med formål å styrke tjenesten totalt sett.

I rapportens sammendrag på side 15 er det skissert tre modeller for fremtidig organisering, og arbeidsgruppen går inn for rene fylkesvise brannvesen. Denne organiseringen vil fungere dårlig i Nord- Norge slik jeg ser det på grunn av følgende:

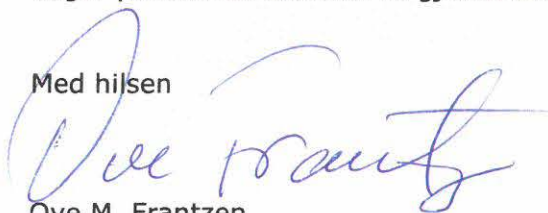
- Avstander og areal: Det tar minst 5 timer å kjøre gjennom Troms fylke, 9 timer å kjøre gjennom Nordland og ca 8 timer å kjøre gjennom Finnmark. (kilde NAF ruteplanlegger på nett). Å få folk til å føle en tilhørighet og lokal forankring til et brannvesen der ledelsen sitter flere timers biltur unna er vanskelig. De tre nordligste fylkene har et samlet areal tilnærmet likt alle østlandsfylkene, pluss Agderfylkene og Rogaland til sammen. Det vil si at ved fylkesvis organisering blir det 10 brannvesen sørpå og 3 nordpå som dekker tilnærmet likt areal.
- Forebyggende arbeid: At større forebyggende seksjoner med forebyggende personell i hele stillinger fører til mer kompetente og robuste enheter er jeg enig i. Det blir lite effektivt og dyrt dersom et tilsyn skal ta en hel dag pga i lange kjøreavstander. Det bør tilstrebes at det ikke er mindre enn 4 ansatte og maks 1-1,5 timer kjøring en vei til tilsynsobjektene lengst unna brannstasjonen.
- Politiske forhold: Troms fylke har 24 kommuner. Arbeidsgruppen hadde ikke mandat til å vurdere en annen organisering enn den kommunale. Hver enkelt kommune har sine plikter og er myndighetsutøver i hht brannloven. En felles administrasjon som skal forholde seg til 24 ordførere og rådmenn vil få vanskelige arbeidsforhold. Det er ikke sikkert at et samarbeid det 24 kommuner skal delta vil fungere politisk, og det er lett å se for seg politisk strid om lokalisering av funksjoner og ikke minst økonomi og budsjetter. Et brannvesen uten lokal politisk forankring kan fort bli en budsjettmessig salderingspost i en situasjon der kommuneøkonomien er presset.
- Økonomi: Harstad brann- og redning utgjør økonomisk ca 1% av kommunens budsjett. Alle støttefunksjoner (personal, regnskap/ budsjett, innkjøp, IKT og arkivtjenester) leveres av andre kommunale enheter. Ved å overføre disse tjenestene til en annen kommune/ selskap i et fylkesbrannvesen vil det ikke være noen besparelse ettersom størrelsen støttefunksjonen i kommunen ikke vil minke. Tvert i mot vil administrasjonskostnadene øke og vi får mindre penger til å «produsere» brannsikkerhet.

Alle de forannevnte punktene tilsier at skal en fylkesvis organisering av brannvesen lykkes må ansvaret for brantjenesten flyttes vekk fra det kommunale og staten må overta dette ansvaret. Imidlertid er utredning av statlig organisering utenfor mandatet til arbeidsgruppen.

Som nevnt innledningsvis er det et viktig arbeid som er gjort av arbeidsgruppen. Anbefalingene som kommer fram kan passe enkelte steder i landet og fungere dårlig andre steder. Det er viktig at man ser på kartet før eventuelle grenser settes, og brantjenesten bør organiseres innenfor regioner som geografisk og politisk hører sammen.

Slik jeg ser det vil «modell 3» (minimum 30 000 innbyggere) i rapporten til arbeidsgruppen passe best som organisering av brantjenesten her i regionen, og jeg våger påstanden at dette vil gjelde landsdelen for øvrig.

Med hilsen

Ove M. Frantzen
Brannsjef i Harstad